

XV. Bönghésző, 2025-2026, III. forduló, I-II. osztály

Göbolyös Attila: A karácsonyi vonat meséje

Egyszer volt, hol nem volt, egy kis faluban, amelyet magas hegyek és sűrű erdők öveztek, élt egy kisfiú, Péter, aki imádta a vonatokat. Péter édesapja a helyi vasútállomáson dolgozott, és minden este mesélt neki a nagy, füstöt pöfékelő gőzmozdonyokról, amelyek az árut és az utasokat szállították messzi tájakra.

Karácsony közeledtével Péter észrevette, hogy az állomás szokatlanul csendes. A mozdonyok, amelyek máskor vidáman pöfögtek, most a fűtőházban álltak, mert az időjárás túl hideg és zord volt az utazáshoz.

- Apa, mi lesz azokkal, akiknek karácsonyra csomagokat kell küldeniük? - kérdezte Péter aggodalmasan.

- Sajnos az utak járhatatlanok, és a vonatok sem tudnak elindulni - mondta az apja szomorúan. - Lehet, hogy néhány ajándék nem ér célba időben.

Péter szíve összeszorult. Tudta, hogy valamit tennie kell.

Péter még aznap este elhatározta, hogy segít. Kiment a vasútállomásra, és megnézte a régi, rozoga gőzmozdonyt, amelyet mindenki csak „Öreg Füstösnek” hívott. Bár a mozdony évek óta nem járt, Péter úgy érezte, hogy ez az egyetlen reményük.

- Segítenünk kell, Öreg Füstös - suttogta a mozdonyhoz. - Együtt elvisszük az ajándékokat a falvakba.

Másnap reggel Péter apja és a vasutasok nagy nevetéssel fogadták a tervét, de Péter nem hagyta magát.

- Bízatok bennem! Öreg Füstös képes rá - mondta elszántan.

Látszólag csodával határos módon a mozdony valóban működni kezdett. A falusiak összegyűltek, hogy segítsenek. Mindenki hozott valamit: ajándékokat, meleg takarókat, és még forró teát is a hosszú útra.

Az Öreg Füstös lassan kigördült az állomásról, Péter apjával a vezetőfülkében, Péter pedig boldogan integetett az embereknek. A mozdony lassan, de kitartóan haladt a havas tájon át, dacolva a faggyal és a hóval.

Minden megállónál ajándékokat és üzeneteket adtak át, amelyeket a falusiak egymásnak küldtek. Az emberek örömmel fogadták a meglepetéseket, és mindenütt ünnepi dalokat kezdtek énekelni.

Mire az utolsó faluhoz értek, a hó elállt, és a csillagok ragyogtak az égen. Az emberek összegyűltek a térre, és egy hatalmas fenyőfa alatt ünnepeltek. Péter boldogan nézte, ahogy az Öreg Füstös mellett a falu apraja-nagyja összegyűlik.

- Köszönöm, Péter - mondta az apja, megszorítva fia kezét. - Te hoztad el a karácsony varázsát mindannyiunk számára.

Attól az évtől kezdve az Öreg Füstös minden karácsonykor útnak indult, hogy emlékeztessen mindenkit: az ünnep lényege nem az ajándékokban rejlik, hanem abban, hogy törődünk egymással, és boldoggá tesszük a másikat.